

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XVII. Qui Filii sint legitimi. D. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

„post, legitimâ ejus superstite, cognovit
 „eandem, non est matrimonium, quod
 „cum ea post obitum uxoris contraxit, di-
 „rimendum. Cæterum tolerari non de-
 „bet, si prius vel postea, dum vixerit uxor
 „ipsius, illam adulterio polluisset. Ex hoc
 inferunt DD. ad hoc impedimentum in-
 ducendum requiri; ut adulterium & pro-
 missio vel attentatio matrimonii concu-
 rant durante eodem matrimonio; non
 autem induci, si fiant in diversis; quia si
 adulter secundò nubat, eo ipso recedit
 à promissione facta, quòd mortuâ uxore
 velit illi Bertæ nubere; ac si adulterium
 cum eadem in posteriore matrimonio
 committat sine nova promissione aut
 econverso, non oritur impedimentum,
 quia debet eidem matrimonio & conjugii
 illata esse utraque injuria promissionis
 & adulterii. Vide *Nucl. Theol. Exam.* 30.
n. 6. Lac. l. c. n. 623.

EX TITULO XVII. l. c. 2. h. t. „Cum
 „vir & mulier publicè & sine contra-
 „dictione Ecclesiæ matrimonium inter se
 „contraxerant, & postea divortii senten-
 „tia Canonice esset lata, sanxit Pontifex,
 „ut filii eorum, qui ante sententiam ipsam
 „nati fuerunt vel concepti, habeantur
 „legitimi, ac in bona paterna hæreditario
 „jure succedant, & de bonis parentum

„fuorum nutriantur. Unde tales etiam post litem contestatam, utpote per quam non privantur usu conjugii, sed ante sententiam concepti (quia is, qui est in utero, pro nato habetur, quando agitur de commodo ipsius, *L. Qui in utero 7. ff. de statu hom.*) admittendi sunt ad Feuda, Majoratus, hæreditatem paternam & jus petendi alimenta; (quod tantum debetur illegitimis) secus, si clandestinè, i. e. omisiss Denuntiationibus, estò coram Parocho & Testibus, contraxerint, quia tunc in iis scientia impedimenti dirimentis & mala fides præsumitur, ut ait *Pirh. b. t. n. 6.* quamvis aliàs juxta R. J. in 6. 46. præsumatur ignorantia, nisi probetur scientia.

2. C. 6. „Tanta est vis Sacramenti, ut „qui antea sunt geniti, post contractum „matrimonium habeantur legitimi; si autem vir vivente uxore filium in adulterio procreâisset, eâque mortuâ adulteram duxerit, filium fore spurium, & ab hæreditate repellendum Pontifex decernit; secus, si fuisset conceptus ex adulterio, & mortuâ uxore vir nubat adulteræ, partu necdum edito. Unde licet per subsequens matrimonium ipso jure legitimentur filii naturales, non verò spurii, i. e. ex coitu adulterino,

fa-

facrilego vel incestuoso ante matrimonium procreati. Nihilominus Pontifex potest spurios legitimare quoad spiritualia directè, & quoad temporalia indirectè seu per consequentiam, dispensando nimirum in Radice matrimonii ob impedimentum Canonicum invalidè à spurii parentibus malâ fide contracti, quia Papa per retrotractionem potest omnes effectus legis Ecclesiasticæ incurfos tollere, ac si talis lex nunquam fuisset edita, ut rectè *Gonz. ad c. 13. h. t. n. 22.*

3. Dixi 1. *Quoad temporalia indirectè*, quia cum Pontifex non habeat jurisdictionem temporalem extra loca suæ jurisdictioni subjecta, directè ad bona temporalia legitimare seu effectus illegitimitatis ex Jure Civili provenientes tollere nequit, (nisi ex causa ardua & urgente communi necessitate, juxta *C. 13. h. t.* & sic legitur sæpius legitimasse illegitimos aut spurios Regum) sed hoc spectat ad Principem sæcularem, qui tamen, licet possit illegitimos directè legitimare ad Dignitates & Officia sæcularia; eos tamen legitimare nequit ad successionem paternæ hereditatis cum præjudicio legitimorum, (nisi parens, dum vivit, ob justas causas id petat cum mentione filiorum, juxta *Pirh. h. t. n. 47.*) neque indirectè ad Dignitates

tates & Beneficia Ecclesiastica ob defectum jurisdictionis in causas spirituales & Ecclesiasticas. Dixi 2. *Ob impedimentum Canonicum invalidi*; quia si fuerit nullum ex Jure Divino, v. g. ob impedimentum ligaminis utrique parti notum, cum Pontifex radicem nullitatis per dispensationem tollere nequeat, nequidem indirectè talem spurium extra suum Territorium ad temporalia legitimare potest. Dixi 3. *A spurij parentibus contracti*; nam ubi nullum præcessit matrimonium, non est radix, in qua Papa dispense; & ita ipsos filios legitimando, ad temporalia eos directè legitimaret. Nihilominus si prius ex libero inter consanguineos coitu filius sit genitus, & postea obtentâ dispensatione parentes matrimonium contrahant, & alium filium suscipiant, hic præfertur primo in successione Majoratûs, Feudorum, Fidei-commissorum Familiæ, &c. licet Pontifex dicat, se dispensare in radice matrimonii. Ita *Gonz. l. c. n. 22. N. D.* Legitimus per subsequens matrimonium succedit in Majoratus &c. ergo etiam talis. *Nam B. N. C. Disp. est,* quod legitimatio per matrimonium inducatur ab ipsa lege tam Canonica, quam Civili, & hinc à lege pro legitimo habetur, ac per omnia legitimè natis æquiparatur;

secus

secus est de legitimato per Dispensationem Pontificiam in radice matrimonii aut Rescriptum Principis, quia hæc legitimatio non est tantæ efficaciam, quam que fit per ipsam legem, à qua sola provenit discrimen legitimitatis & illegitimitatis, non à natura, secundum quam omnes æqualiter nascimur. Ita *Engel b. t. n. 14.*

4. C. 7. „Incongruum videtur, ut matrimonium Matris viri, an fuerit de legitimo matrimonio nata, impetatur, quod eâ vivente non fuit impetitum; putà, si nulla justa causa interveniat; eâ enim interveniente etiam post mortem Conjugum civili iudicio, non criminali, matrimonium accusari potest, ut ait *Gonz. ad b. c.*

5. C. 14. „Cum vir in facie Ecclesiæ in uxorem duxerat mulierem penitus ignaram, quòd ipse aliam sibi matrimonialiter copulasset, ex qua filium susceperat; Pontifex in favorem potius prolis declinans filium reputavit legitimum. Unde si matrimonium non sit clandestinè contractum, ad plenam legitimationem prolis etiam ad temporalia sufficit bona fides unius partis tempore conceptionis vel nativitatis, non obstante malâ fide alterius Conjugis scientis nullitatem matrimonii. In his Forum Civile tenetur sequi
Jus

Jus Canonicum, cujus est circa matrimonia & exinde consequentia definire. Vide *Nucl. Theol. Exam.* 14. n. 4. §. Porro & Dixi. *An proles genita à muliere mense undecimo post obitum mariti censenda sit legitima?* Affirmat Engel b. t. n. 7. si concurrant certæ circumstantiæ & bona mulieris apud vicinos existimatio.

EX TITULO XVIII. I. C. 3. h. t. „Parentes, Fratres & Cognati utriusque „sexûs in testificatione suorum ad matrimonium conjungendum vel dirimendum admittantur secundum antiquas „consuetudines & leges, quia unusquisque suam genealogiam tum testibus „& chartis, tum etiam exercitatione Majorum melius aliis scire laborat. Quod „verò legitur, quòd Pater non recipiatur „in causa Filii, nec Filius in causa Patris, „in criminalibus & contractibus verum „est; in matrimonio verò conjungendo „& disjungendo ipsius conjugii prærogativâ, & quia favorabilis res est, congruè „recipiuntur. Vide *L. 2. T. 10. n. 2. T. 13. n. 4. & T. 24. n. 7. & 8.*

2. C. 6. „Si post contractum matrimonium aliquis appareat accusator, cum „non prodiêrit in publicum, quando Banna in Ecclesia edebantur, tempore autem denuntiationis extra Diœcesin exi-

Ll

„ste: